

19 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΛΙΑΣΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

γ.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 768)

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Ο
καλός χαρακτήρας, ως προϋπόθεση διορισμού — Έννοια —
Καταδίκη δημοσίου υπαλλήλου (Δεσμοφύλακα) στην πειθαρχική
5 ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης για ενέργειες κατά το πραξι-
κόπημα, που ενείχαν έλλειψη πίστεως και αφοσιώσεως προς την
Κυπριακή Δημοκρατία και σεβασμό προς τους Νόμους της ή έτειναν
στην προαγωγή του πραξικοπήματος, την ανατροπή της συνταγματι-
κής τάξεως ή του πολιτειακού καθεστώτος — Πρόσληψη του εν λόγω
προσώπου ως εκτάκτου από το Τμήμα Αναπτυξέως Υδάτων άνευ
10 γνώσεως της προσηγθεύσας πειθαρχικής καταδίκης — Άρνηση Ε.Δ.Υ.
να τον διορίσει με βάση τον Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων
(Διορισμός σε δημόσιες θέσεις) Νόμο του 1985 (Ν. 160/85) — Η άρνη-
ση στηρίχθηκε στην εν λόγω πειθαρχική καταδίκη και σε άλλη καταδί-
κη από Ποινικό Δικαστήριο — Απόρριψη Αιτήσεως Ακυρώσεως.

15 Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Δέουσα έρευνα — Συνδέεται με την
αιτιολογία διοικητικής πράξεως ή με θέμα ύπαρξης ή μη πλάνης περί τα
πράγματα — Πότε η έρευνα συνιστά δέουσα έρευνα είναι θέμα που ξε-
τάζεται σε συνάρτηση με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης.

20 Ο αιτών υπηρετούσε το 1974 ως Δεσμοφύλακας. Κατά το 1979 κατα-
δικάστηκε από την Ε.Δ.Υ., αφού βρέθηκε ένοχος συμπεριφοράς, που ενεί-
χε έλλειψη πίστεως και αφοσιώσεως προς την Κυπριακή Δημοκρατία και

σεβασμού προς τους Νόμους της ή έτεινε στην προαγωγή του πραξικοπήματος, την ανατροπή της συνταγματικής τάξεως ή του πολιτειακού καθεστώτος. Στον αιτούντα επιβλήθηκε ποινή αναγκαστικής απυτηρέτησης.

Αργότερα κατά το 1980 ο αιτών προσλήφθηκε ως έκτακτος υπάλληλος στη θέση Τεχνικού 2ης Τάξης στο Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων. Ο Διευθυντής του Τμήματος δε γνώριζε την προηγουμένη καταδίκη του αιτούντος.

Στις 14/5/84 ο αιτών καταδικάστηκε σε πρόστιμο ΑΚ40 για πρόκληση πραγματικής σωματικής βλάβης, δημόσια εξύβριση και πρόκληση ανησυχίας. Τέλος στο έντυπο για το διορισμό του με βάση τον προαναφερθέντα Νόμο Περί Εκτάκτων Υπαλλήλων παρέλειψε να αναφέρει τις πιο πάνω καταδίκες του.

Η Ε.Δ.Υ. κάλεσε τον ενάγοντα να υποβάλει παραστάσεις. Μετά τις παραστάσεις, που ο αιτών υπέβαλε, η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι με βάση τις εν λόγω καταδίκες και την παράλειψη του αιτούντος να τις αναφέρει στην αίτηση διορισμού, ο αιτών δεν ήταν καλού χαρακτήρα και επομένως δεν μπορούσε να διοριστεί στη δημόσια υπηρεσία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε πρωτόδικα την Αίτηση Ακυρώσεως που επακολούθησε. Ο αιτών καταχώρησε την παρούσα έφεση. Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση. Οι λόγοι προκύπτουν σαφώς από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Στην απόφασή του κατ' έφεση το Ανώτατο Δικαστήριο σχολιάζει δυσμενώς τη θέση του προϊσταμένου του Τμήματος Υδάτων, που δήλωσε στη μαρτυρία του, ότι, και αν ακόμα γνώριζε την προηγηθείσα πειθαρχική καταδίκη του αιτούντος, δε θα άλλαζε τη γνώμη του για τον καλό του χαρακτήρα.

Απορρίπτοντας την έφεση, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η Ε.Δ.Υ. διενήργησε τη δέουσα υπό τις περιστάσεις έρευνα και αιτιολόγησε δεόντως την απόφασή της.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης δικαστού του Ανωτάτου

Δικαστηρίου (Κούρρη, Δ.) που δόθηκε στις 28 Νοεμβρίου, 1987 (Υπόθεση Αρ. 557/86) δημοσιεύθηκε στο (1987) 3 Α.Α.Δ. 2054 με την οποία η προσφυγή του αιτητή που στρεφόταν εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μην τον διορίσει στη θέση Τεχνικού 2ης Τάξης στο τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, σύμφωνα με τον Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμο του 1985 (Νόμος Αρ. 160/85), είχε απορριφθεί.

10 Ν. Παπαευσταθίου, για τον Εφεσείοντα.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

15 *Cur. adv. vult.*

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την έφεση αυτή ο εφεσείοντας προσβάλλει την απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία είχε απορριφθεί η προσφυγή του που στρεφόταν εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η Επιτροπή), να μην το διορίσει στη θέση Τεχνικού 2ης Τάξης, Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, σύμφωνα με τον Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμο του 1985, (Νόμος Αρ. 160 του 1985), που θα αναφέρεται πιο κάτω ως ο Νόμος.

Ο εφεσείοντας υπηρετούσε ως δεσμοφύλακας στις Κεντρικές Φυλακές. Το 1979, κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας, βρέθηκε ένοχος τεσσάρων πειθαρχικών παραπτωμάτων, δύο από τα οποία αφορούσαν τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων και ενεργειών κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου 1974, που έλαβαν χώρα μέσα στον Αστυνομικό Σταθμό Μόρφου, τα δε υπόλοιπα δυο στις Κεντρικές Φυλακές κατά τον ίδιο χρόνο. Σχετικά με τις δυο πρώτες κατηγορίες, η Επιτροπή δέχθηκε πως όταν ο εφεσείοντας βρισκόταν στον Αστυνομικό Σταθμό Μόρφου, οπλοφορούσε και πως η παρουσία του εκεί ήταν πράξη "ενέχουσα έλλειψιν πίστewς και αφοσιώσεως προς την Κυπριακή Δημοκρατία και σεβασμού προς τους Νόμους ή καθ' οιονδήποτε τρόπον τείνουσα εις την προαγωγήν του πραξικοπήματος ή εις την ανατροπήν της συνταγματικής τάξεως ή του πολιτειακού καθεστώτος".

Αναφορικά με τα γεγονότα στη τρίτη και τέταρτη κατηγορία, η Επιτροπή ικανοποιήθηκε από τα ενώπιόν της στοιχεία, ότι ο εφεσεϊόντας οπλοφορούσε κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος και περιφερόταν ελεύθερα μέσα στις Κεντρικές Φυλακές, ιδιαίτερα γύρω από το Φρουραρχείο που ήταν “το επίσημο γραφείο του νοσηφθέντος την θέση του διευθυντή Φυλακών Ονησιφόρου Αντωνίου εκτελών διάφορα “καθήκοντα” διά την προαγωγή του πραξικοπήματος”.

Από την εν γένει συμπεριφορά του, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι ο εφεσεϊόντας είχε σχέση με τους πραξικοπηματίες και έκρινε, ότι οι πράξεις του ενείχαν έλλειψη πίστωσης και αφοσιώσεως προς την Κυπριακή Δημοκρατία και σεβασμού προς τους Νόμους της ή με τον τρόπο αυτό έτειναν στην προαγωγή του πραξικοπήματος, την ανατροπή της συνταγματικής τάξεως ή του πολιτειακού καθεστώτος.

Η ποινή που επιβλήθηκε σ’ αυτόν ήταν αυτή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης, σύμφωνα με το άρθρο 79(1)(θ), του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967.

Αργότερα ο εφεσεϊόντας προσλήφθηκε στη Δημόσια Υπηρεσία στις 28 Ιουλίου 1980, πάνω σε έκτακτη βάση, στη θέση Τεχνικού 2ης Τάξεως, Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων. Σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου, ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού διαβίβασε στην Επιτροπή πίνακα διοριστέων, στον οποίο περιλαμβάνονταν και το όνομα του αιτητή.

Η Επιτροπή σε συνεδρίασή της στις 19 Μαΐου 1986, εξετάζοντας το θέμα του διορισμού του εφεσεϊόντα στην πιο πάνω θέση, παρατήρησε τα ακόλουθα:

“(α) κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ως μόνιμου Δεσμοφύλακα και συγκεκριμένα στη διάρκεια του πραξικοπήματος, είχε διαπράξει πειθαρχικά αδικήματα για τα οποία του επιβλήθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας με απόφασή της ημερ. 26.6.79 η πειθαρχική ποινή της “αναγκαστικής αφυπηρέτησης” από 1.7.79.

(β) κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ως έκτακτος

5 υπάλληλος στο Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων καταδικάστηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στις 14.5.84 σε £40.- πρόστιμο για τις κατηγορίες της επίθεσης με πρόκληση πραγματικής σωματικής βλάβης, της δημόσιας εξύβρισης και της πρόκλησης ανησυχίας.

(γ) στο έντυπο "Γεν. 6", που συμπλήρωσε, παράλειψε να αναφέρει τα πιο πάνω."

10 Ενόψει των ανωτέρω, η Επιτροπή αποφάσισε να παρασχεθεί στον εφεσείοντα η ευκαιρία να υποβάλει γραπτώς οποιοσδήποτε παραστάσεις επιθυμούσε δεδομένου, ότι σύμφωνα με το άρθρο 33(δ) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967
15 "ουδείς διορίζεται εις την Δημόσιαν Υπηρεσίαν εκτός εάν είναι καλού χαρακτήρος". Για το σκοπό αυτό απηύθυνε στον εφεσείοντα επιστολή, με ημερομηνία 26 Μαΐου 1986, (Παράρτημα 8) αναφέροντας τα πιο πάνω.

20 Ταυτόχρονα, η Επιτροπή με επιστολή της (Παράρτημα 9), προς το Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων Κωνσταντίνο Λύτρα, ζητούσε σχετικές εξηγήσεις. Και τούτο, γιατί κατά την εξέταση του διορισμού του αιτητή δυνάμει του άρθρου 3 του Νόμου Αρ. 160 του 1985 διαπιστώθηκε, πως παρότι στις 23 Ιουνίου 1979 του είχε επιβληθεί η πειθαρχική ποινή της
25 "αναγκαστικής αμυπηρέτησης" για τα αδικήματα στα οποία έχουμε ήδη αναφερθεί, αργότερα, και συγκεκριμένα στις 28 Ιουλίου 1980 προσλήφθηκε από το Τμήμα του ως έκτακτος Τεχνικός. Στην απάντησή του της 4.6.1986, ο Διευθυντής ανέφερε τον τρόπο πρόσληψης του εφεσείοντα και κατέληξε ως εξής:
30 "ο κύριος Λιασιδής υπηρετούσε ως δεσμοφύλακας και ότι είχε προβλήματα τώρα το πληροφορούμαι.". Καταθέτοντας ενόρκως ενώπιον του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ο κ. Λύτρας είπε μεταξύ άλλων ότι: "Εάν είχα υπ' όψιν μου την πειθαρχική καταδίκη του αιτητή το 1974 και την ποινική το 1984, η εντύπωσή μου για τον χαρακτήρα του αιτητή δε θα άλλαζε".
35

Λυπούμεθα να παρατηρήσουμε ότι ο Δημόσιος αυτός Λειτουργός, που κατέχει υπεύθυνη Διευθυντική θέση, έχει
40 πλήρη άγνοια του καθήκοντος των δημοσίων λειτουργών για νομιμοφροσύνη στη Συνταγματική Τάξη και σεβασμό στους Νόμους της Πολιτείας.

Σε απάντηση της επιστολής της Επιτροπής προς τον εφεσείοντα αυτός απάντησε εγγράφως μέσω του Δικηγόρου του. Στην απάντηση αυτή προβαλλόταν η άποψη, ότι δεν υπήρχε ουσιαστικά νομικό κώλυμα για την πρόσληψη του εφεσείοντα και παραπέρα πως η Επιτροπή θα μπορούσε να διαπιστώσει εύκολα την προϋπόθεση του καλού χαρακτήρα με απλή αναδρομή στις εκθέσεις που συντάκθηκαν γι' αυτόν μέχρι τη μέρα εκείνη από τους προϊσταμένους του και αφορούσαν τη διάρκεια της υπηρεσίας του στη θέση Τεχνικού.

5

Η Επιτροπή εξέτασε το θέμα διορισμού του εφεσείοντα στην συνεδρία της της 11ης Ιουλίου 1986.

10

Στο σχετικό πρακτικό που βρίσκεται στον προσωπικό φάκελο του αιτητή, (τεκμήριο 2, ερυθρό 216) αναφέρονται τα πιο κάτω:

15

“Η Επιτροπή, αφού μελέτησε το έγγραφο που στάληκε από τους δικηγόρους του Λιασιδή, σημείωσε ότι αυτός μετά την αναγκαστική αφυπηρέτησή του με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ουδέποτε προσλήφθηκε στη Δημόσια Υπηρεσία δυνάμει των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων. Η πρόσληψή του ως έκτακτου έγινε από το Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων έξω από τα πλαίσια των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων και όπως προκύπτει από την επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος το θέμα του χαρακτήρα και της πειθαρχικής ποινής που του είχε επιβληθεί από την Επιτροπή, όταν αυτός υπηρετούσε ως μόνιμος Δεσμοφύλακας, ουδέποτε απασχόλησε το Τμήμα.

20

25

30

Περαιτέρω, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη (α) τη φύση και σοβαρότητα των πειθαρχικών αδικημάτων για τα οποία επιβλήθηκε στο Λιασιδή από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας η πειθαρχική ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης, που είναι η δεύτερη αυστηρότερη ποινή που προβλέπουν οι Νόμοι, (β) το γεγονός ότι ο Λιασιδής, όταν διέπραξε τα πειθαρχικά αυτά αδικήματα, κατείχε θέση Δεσμοφύλακα στο Τμήμα Φυλακών, και (γ) την ποινική καταδίκη του από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στις 14.5.84 στις κατηγορίες επίθεσης με πρόκληση πραγματικής σωματικής βλάβης, δημόσιας εξύβρισης και πρόκλησης ανησυχίας, αδικήματα που διέπραξε ενώ ήταν έκτακτος υπάλληλος στο

35

40

τιμήμα Ανάπτυξης Υδάτων, έκρινε ότι αυτός δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως πρόσωπο καλού χαρακτήρα, εντός της έννοιας του άρθρου 33(δ) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1986, και επομένως δεν ικανοποιείται μια από τις απαραίτητες προϋποθέσεις για διορισμό στη δημόσια υπηρεσία.

Ύστερα από αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε, ότι ο Θρασύβουλος ΛΙΑΣΙΔΗΣ δε δύναται να διοριστεί δυνάμει των προνοιών του περί Εκτάκτων Δημοσίων υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες θέσεις) Νόμου του 1985 (Αρ. 160/85)."

Οι λόγοι στους οποίους βασίστηκε η έφεση είναι:

(1) Πως το σύνολο των στοιχείων που αφορούν τον εφεσεϊόντα δεν καταδεικνύουν πρόσωπο που δεν είναι καλού χαρακτήρα, και

(2) ότι η Επιτροπή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα, μια και αγνόησε τις εκθέσεις που έγιναν γι' αυτόν.

Έχουμε τη γνώμη, πως η φύση των κατηγοριών για τις οποίες ο εφεσεϊόντας διώχθηκε πειθαρχικά το 1979 και τα γεγονότα τους, όπως αυτά έχουν διακριβωθεί από την Επιτροπή κατά την εξέταση της υπόθεσης, βάσει των οποίων και του επιβλήθηκε η ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης, είναι καθοριστικά στοιχεία στην κρίση του χαρακτήρα του αιτητή. Η Νομιμοφροσύνη προς τη Συνταγματική Τάξη και ο σεβασμός προς τους Νόμους της Πολιτείας είναι προαπαιτούμενο στοιχείο ένδειξης καλού χαρακτήρα του Δημοσίου Υπαλλήλου ή υποψηφίου για διορισμό σε δημόσια θέση. Επομένως το Δικαστήριο όχι μόνο δεν επεμβαίνει στην κρίση της Επιτροπής ότι ο εφεσεϊόντας δεν ήταν πρόσωπο καλού χαρακτήρα, αλλά και συμφωνεί με αυτή.

Επιπλέον, η παράλειψη αποκάλυψης της πειθαρχικής και ποινικής καταδίκης του στην αίτηση του εφεσεϊόντα με το έντυπο Γεν. 6 που διαθέτει ειδική στήλη γι' αυτά αποτελεί ακόμη ένα στοιχείο απαράδεκτης συμπεριφοράς που σχετίζεται με το θέμα του καλού χαρακτήρα ενός υποψηφίου για θέση στη Δημόσια Υπηρεσία.

Αναφορικά με το ζήτημα της διεξαγωγής της δέουσας έρευνας από την Επιτροπή, πρέπει να λεχθεί, ότι δόθηκε στον εφεσείοντα η ευκαιρία να θέσει ενώπιόν της οτιδήποτε ήθελε. Το θέμα της δέουσας έρευνας, το οποίο συνδέεται εν πάση περιπτώσει και με την αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης, ή με θέμα ύπαρξης ή μη πλάνης περί τα πράγματα, είναι δίλημμα που εξετάζεται σε συνάρτηση με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. 5

Στην κρινόμενη υπόθεση είμαστε της γνώμης, ότι έγινε η δέουσα υπό τις περιστάσεις έρευνα. Τα στοιχεία εναντίον του εφεσείοντα ήταν τόσο συντριπτικά, που φρονούμε πως το Πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά απέρριψε την προσφυγή, από την οποία κατεχωρήθη η έφεση. Η επίδικη απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας επομένως επικυρώνεται. 10 15

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 20